

(k. 40v) Sequitur ad dilectam

Służba ma naprzod ustawiczna, doskonała, przezprzestana, panno
ma namilejsza! Gdy chciałem na służbę od ciebie jachać precz,
przyjałem do domu twego, ciebie żegnając. Dziwne rzeczy,
w miłości będąc, poczęły się między nama, toć jest, aby mnie
nie zapominała, barzociem twej miłości poczęł prosić, a twa miłość
na mą prośbę ślubila to uczynić; a tako z tobą się ro<z>stając,
sierce me jęło barzo płakać. A ja takie ślubuję twej miłości
nie zapominać, ale wszędzie cześć a lubość czynić. Wiedz, moja
namilejsza panno, iże aczkoliciem ja od ciebie daleko, a wszakoż
wżgim nie była ani będzie nad cię jima miła, jedno ty sama,
panno milejsza ma. Niedawno mię rzecz była potkała, abych barzo
krasną pannę miłował, ale gdym na cię wspomienął, tegom
uczynić nie chciał. A o ty wszycki rzeczy proszę twej miłości,
aby były tajemny między mną a między tobą, a proszę twej miłości,
abyś się mej matuchnie pokłoniła. Dano w Szamotulech we jśrode.